

Pe 25 martie 2019, în timp ce Alcaz Elena se afla la serviciu la magazinul SRL „Deni Max Com”, situat pe XXXXXXXX XXX, XXXXXXXX XXX, a fost telefonată de soțul său Alcaz Dumitru, care a numit-o cu cuvinte necenzurate. Din motiv că Alcaz Elena a refuzat să vorbească la telefon cu soțul său Alcaz Dumitru, ultimul în scurt timp, și anume, în jurul orei 11.30, a mers la serviciul acesteia. Aflându-se în apropierea magazinului unde activa Alcaz Elena, și anume, în fața scării unui bloc locativ, iscându-se un conflict între Alcaz Elena și Alcaz Dumitru, ultimul a început a o îmbrânci pe soția sa Alcaz Elena și a-i răsucit mâna dreaptă. În rezultatul acestor acțiuni, lui Alcaz Elena i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de plagă la degetul V al mâinii drepte și fractura unghiei la rădăcină care, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201924D0060 din 05.04.2019, reprezintă vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Instanța a reținut că, inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că a fost telefonat de fiul său, care i-a spus că Alcaz Elena i-a cerut să înregistreze garajul pe ea sau pe fiică. I-a părut straniu acest lucru și a mers la magazinul unde activa aceasta, pentru a clarifica problema cu garajul. Soția se afla în ușa magazinului și i-a spus să-l lase în pace pe fiul său. Avea în buzunarul din față un act al casei surorii sale, iar soția a încercat să-i scoată actul din buzunar. Din inerție a lipit mâna de corp și a prins mâna soției, totodată, ferindu-se la o parte. Telefonul soției a căzut jos, iar actul a rămas la ea în mână. Recunoaște că a pus mâna pe cea a soției, însă nu i-a aplicat careva lovituri. Nu a văzut ca aceasta să-și rupă unghia, pe care posibil a rupt-o când dorea să-i ia actul din buzunar.

Totodată, vinovăția acestuia a fost demonstrată prin probe administrate, acțiunile lui urmând a fi încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, violența în familie, adică, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Or, partea vătămată Alcaz Elena a indicat că, fiind la serviciu, a fost telefonată de inculpat, care a înjurat-o, a vorbit cu vocea ridicată și ea a închis telefonul. A sunat-o repetat, însă ea nu a răspuns. Peste aproximativ 10-15 minute, inculpatul a venit în fața magazinului SRL „Denimax-Com” și a început a striga la ea. Apoi acesta a aruncat bicicleta pe scaun și a început să o îmbrâncească. Striga la ea că o va distruge, o va lăsa pe drumuri și o întreba ce avere dorește. Fiind îmbrâncită, i-a căzut telefonul și s-a aplecat să-l ridice, iar inculpatul, în acel timp, a început să-i răsucescă mâna pentru a nu putea lua telefonul de jos. Totuși ea a luat telefonul, iar când s-a ridicat, el a îmbrâncit-o peste bicicletă. A nimerit cu piciorul între spițele bicicletei, a simțit dureri mari la unghia de la mâna dreaptă, care a fost fracturată și a început a sângera. În timp ce inculpatul a ridicat bicicleta de jos, ea a fugit în magazin, iar acesta venea din urma ei și striga. Deseori a avut conflicte cu soțul, acesta venea și îi încuia ușa, beciul și altele. În perioada anilor 2015-2017, soțul a maltrat-o fizic, dar nu poate confirma prin probe și nu s-a adresat la organele abilitate, iar martori ai conflictului în cauză nu au fost.

Martorul Curmei Maria a relatat că inculpatul a venit la ușile magazinului, iar Alcaz Elena l-a văzut și a ieșit la ușă. A auzit că inculpatul a întrebat-o ce vrea și, împreună aceștia au ieșit afară. Partea vătămată a revenit după 5-7 minute plângând,

iar de la degetul mic curgea sânge. Aceasta i-a spus de ce este însângerat degetul, că s-a certat cu soțul și a căzut peste bicicletă.

Martorul Sinica Natalia a comunicat că a fost contactată de partea vătămată, plângea și i-a spus că inculpatul a venit la magazin, a început a face scandal și au ieșit să discute în spatele magazinului, pentru ca să nu-i vadă oamenii. Au început să se certe, apoi, inculpatul a îmbrâncit-o și i-a rupt o unghie. Anterior, inculpatul consuma băuturi alcoolice și fiind în stare de ebrietate deseori se întâmplau conflicte. Personal în ultimii ani a văzut certuri între aceștia, dar fără aplicarea violenței.

Martorul Rusu Diana a indicat că părinții se numeau cu cuvinte urâte. Mama i-a spus că îi sângerează degetul, deoarece inculpatul i-a răsucit mâna. A văzut anterior toată murdăria din familie din luna februarie.

Despre conflictul din 25.03.2019 au relatat și martorii Grubii Elena, Grubii Boris și Grinciuc Vitalie, însă aceștia susțin că, din spusele inculpatului, Alcaz Elena a vrut să-i scoată cu forța o foaie din buzunar, iar el a pus mâna peste mâna acesteia pentru a o împiedica și probabil atunci, partea vătămată și-a rupt unghia. Totuși, chiar și în circumstanțele invocate de inculpat și martorii Grubii Elena, Grubii Boris și Grinciuc Vitalie, partea vătămată a fost cea care a primit leziuni corporale, sub formă de plaga de la degetul V mâinii drepte și fractura unghiei la rădăcină, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii unor obiecte dure contondente, ce puteau fi degetele de la mâini în timpul unei răsuciri și care se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești, a fost stabilit cu certitudine că pe 25 martie 2019, în preajma magazinului SRL „Deni Max Com”, situat pe XXXXXXXX XXX, XXXXXXXX XXX, un membru al familiei, Alcaz Dumitru, a întreprins acțiune intenționată în privința altui membru al familiei, Alcaz Elena, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, soldate cu plaga de la degetul V mâinii drepte și fractura unghiei la rădăcină care, se califică ca vătămare corporală ușoară.

Totodată, apărarea a invocat că probele administrate nu dovedesc vinovăția inculpatului, iar partea vătămate are un comportament mai violent, ce se confirmă prin hotărârea din 24.04.2019, prin care Alcaz Elena a fost sancționată contravențional conform art. 78¹ Cod contravențional, tot în privința ei fiind emisă și o ordonanță de protecție pe un termen de 3 luni, la fel, mai existând și o hotărâre privind aplicarea art. 78 Cod contravențional, fiind contestată și întoarsă la rejudecare.

Însă, violența în familie este un factor foarte important care contribuie la delincvența feminină, care, deseori, nu este altceva decât un răspuns la suportarea îndelungată a actelor de violență. Iar faptul că anterior Alcaz Elena a fost atrasă la răspundere contravențională pentru violență în familie și a fost emisă ordonanță de protecție, nu poate exclude în totalitate caracterul violent al celuilalt membru de familie. Or, definițiile standard ale violenței în familie sunt neutre din punct de vedere al genului.

În speță, a fost constatat că victima violenței fizice a fost Alcaz Elena, care, în urma manifestărilor violente, a suferit leziuni corporale, calificate ca vătămare corporală ușoară, infracțiunea comisă de inculpat fiind o infracțiune materială, care s-a consumat odată cu cauzarea vătămării corporale ușoare părții vătămate.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat a fost apreciată drept o modalitate aleasă de către acesta în scopul evitării răspunderii penale, or, vina lui a fost demonstrată prin probele administrate, care coroborează între ele și nu trezesc careva dubii, împrejurări în care este nefondată solicitarea apărării privind achitarea inculpatului.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani, că se caracterizează pozitiv, antecedentele penale sunt stinse, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Avocata Arabadji Maria și inculpatul au declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelanții au invocat că probele puse la baza sentinței de condamnare sunt indirecte, deoarece martorii au confirmat parțial declarațiile părții vătămate, iar prin raportul de expertiză doar au fost stabilite vătămarile corporale constatate la Alcaz Elena și nu faptul că anume inculpatul i-a provocat aceste vătămări.

Totodată, instanța de fond trebuia să excludă din actul de învinuire și rechizitoriu fraza „*sistematic aplică violență fizică și psihică asupra soției Alcaz Elena, care se manifestă prin diverse lovituri peste suprafața corpului și violență psihică, manifestată prin injurii și tratament degradant*”, or, aceste acțiuni poartă un caracter neclar, abstract și nu au fost demonstrate prin probe.

Dimpotrivă, inculpatul era nevoit tot timpul să se apere de agresiunea fostei soții, care iniția certurile și bătaia. Or, din cauza agresiunii din partea părții vătămate, inculpatul a fost nevoit să se adreseze la organele de poliție și judiciare, pe 29.08.2019 fiind emisă ordonanța de protecție pe un termen de 3 luni, cu aplicarea măsurilor de protecție în privința sa, împotriva comportamentul neadecvat al părții vătămate.

La 14.04.2019, Alcaz Elena a fost sancționată în baza art. 78¹ Cod contravențional la 40 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 01.12.2020 a fost sancționată pe art. 78¹ Cod contravențional la 50 ore muncă neremunerată, probe ce dovedesc cu certitudine că agresorul din familie este partea vătămată.

Iar acuizarea și instanța de fond urmau să stabilească, că el doar s-a apărat, prinzându-i mâna părții vătămate cu antebrațul mâinii drepte, nepermițându-i să ia documentul din buzunarul hainei. Or, prin acțiunile sale, inculpatul nu a avut intenția de a-i provoca careva durere părții vătămate, deoarece nu a lovit-o, nu i-a răsucit mâna, după cum a indicat aceasta.

Faptul că nu este violent și că nu a aplicat violență asupra soției a fost confirmat și de martorul Curmei Maria, care a declarat că Alcaz Elena nu i-a comunicat despre conflictele de familie și că ultima i-a comunicat că s-au certat și a căzut peste bicicletă, că s-au împins peste bicicletă, dar nu cunoaște cine pe cine. Și martorul Sinica Natalia, sora părții vătămate, a indicat că în ultimii ani a văzut certuri

între ei, dar nu a văzut aplicarea violenței, iar cele declarate în instanța de judecată le cunoaște din spusele părții vătămate.

Instanța de fond urma să aprecieze obiectiv și critic aceste declarații, însă le-a tratat în favoarea părții vătămate, dând dovadă de parțialitate, neluând în considerație că acești martori sunt cointeresați, Curmei Maria fiind angajatorul părții vătămate, iar Sinica Natalia este sora ultimei.

Mai mult, incorect au fost apreciate și declarațiile martorilor Grubii Boris și Grinciuc Vitalie că Alcaz Elena în ultimii ani nu s-a plâns că a avut conflicte cu aplicarea violenței, că ea este agresivă și nu inculpatul.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și just a încadrat acțiunile inculpatului în dispoziția art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, ca violența în familie adică, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Or, probele administrate sunt suficiente pentru a constata că faptele există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, a fost săvârșită de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei, iar personalitatea acestuia este susceptibilă de a fi supusă răspunderii penale.

Astfel, prima instanță just și-a întemeiat sentința în baza declarațiilor părții vătămate Alcaz Elena că, fiind la serviciu, a fost telefonată de inculpat, care a înjurat-o, a vorbit cu vocea ridicată și ea a închis telefonul. A sunat-o repetat, însă ea nu a răspuns. Peste aproximativ 10-15 minute, inculpatul a venit în fața magazinului SRL „Denimax-Com” și a început a striga la ea. Apoi acesta a aruncat bicicleta pe scaun și a început să o îmbrâncească. Striga la ea că o va distruge, o va lăsa pe drumuri și o întreba ce avere dorește. Fiind îmbrâncită, i-a căzut telefonul și s-a aplecat să-l ridice, iar inculpatul, în acel timp, a început să-i răsucescă mâna pentru a nu putea lua telefonul de jos. Totuși ea a luat telefonul, iar când s-a ridicat, el a îmbrâncit-o peste bicicletă. A nimerit cu piciorul între spițele bicicletei, a simțit dureri mari la unghia de la mâna dreaptă, care a fost fracturată și a început a sângera. În timp ce inculpatul a ridicat bicicleta de jos, ea a fugit în magazin, iar acesta venea din urma ei și striga. Deseori a avut conflicte cu soțul, acesta venea și îi încuia ușa, beciul și altele. În perioada anilor 2015-2017, soțul a maltratat-o fizic, dar nu poate confirma prin probe și nu s-a adresat la organele abilitate, iar martori ai conflictului în cauză nu au fost.

Circumstanțele stabilite au fost confirmate și prin declarațiile martorului Curmei Maria că inculpatul a venit la ușile magazinului, iar Alcaz Elena l-a văzut și a ieșit la ușă. A auzit că inculpatul a întrebat-o ce vrea și, împreună aceștia au ieșit afară. Partea vătămată a revenit după 5-7 minute plângând, iar de la degetul mic curgea sânge. Aceasta i-a spus de ce este însângerat degetul, că s-a certat cu soțul și a căzut peste bicicletă.

Aceleași împrejurări au fost demonstrate și prin declarațiile martorului Sinica Natalia, potrivit căror a fost contactată de partea vătămată, care plângea și i-a spus că inculpatul a venit la magazin, a început a face scandal și au ieșit să discute în spatele magazinului, ca să nu-i vadă oamenii. Au început să se certe, apoi inculpatul

a îmbrâncit-o și i-a rupt o unghie. Anterior, inculpatul consuma băuturi alcoolice și fiind în stare de ebrietate deseori se întâmplau conflicte. Personal în ultimii ani a văzut certuri între aceștia, dar fără aplicarea violenței.

Martorul Rusu Diana, la fel, a indicat că părinții se numeau cu cuvinte urâte. Mama i-a spus că îi sângerează degetul, deoarece inculpatul i-a răsucit mâna. A văzut anterior toată murdăria din familie din luna februarie.

Despre conflictul din 25.03.2019 au relatat și martorii Grubii Elena, Grubii Boris și Grinciuc Vitalie, însă aceștia susțin că, din spusele inculpatului, Alcaz Elena a vrut să-i scoată cu forța o foaie din buzunar, iar el a pus mâna peste mâna acesteia pentru a o împiedica și probabil atunci, partea vătămată și-a rupt unghia.

Totuși, chiar și în circumstanțele invocate de inculpat și martorii Grubii Elena, Grubii Boris și Grinciuc Vitalie, partea vătămată a fost cea care a primit leziuni corporale sub formă de plaga de la degetul V mâinii drepte și fractura unghiei la rădăcină, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii unor obiecte dure contondente, ce puteau fi degetele de la mâini în timpul unei răsuciri și care se califică la vătămare corporale ușoară.

Astfel, din analiza probelor administrate, care sunt pertinente, concludente și utile și care nu au fost combătute de către apărare, rezultă cu certitudine vinovăția inculpatului, iar acuzațiile au fost justificate standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”.

În același timp declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei au fost combătute prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, cercetate în ședința de judecată, și anume, declarațiile părții vătămate Alcaz Elena, și ale martorilor, raportul de expertiză judiciară nr. 201924D0060 din 05.04.2019, conform cărui Alcaz Elena a primit leziuni corporale sub formă de plaga de la degetul V mâinii drepte și fractura unghiei la rădăcină, ce a fost cauzată în rezultatul acțiunii unor obiecte dure contondente, care puteau fi degetele de la mâini în timpul unei răsuciri care, se califică la vătămare corporale ușoară, aceste probe fiind în coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat a fost apreciată ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Astfel, sunt nefondate argumentele apărării că inculpatul nu a recunoscut vinovăția la nici o etapă a procesului penal, invocând lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, motiv pentru care urmează a fi achitat, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestuia. Deci, în acesta sens, nu au fost constatate temeieri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii.

Totodată, prezența laturii obiective și laturii subiective în acțiunile inculpatului a fost dovedită prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești. Or, au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, iar

instanței de fond s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin probe pertinente și concludente, apreciate conform art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

La fel, sunt declarative și fără suport probant afirmațiile apărării că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate nu și-a găsit confirmare și că acesta doar s-a apărat de fosta soție or, instanța de fond a cercetat fiecare probă în parte, iar obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat.

Sunt neîntemeiate și argumentele apărării că probele administrate nu dovedesc vinovăția inculpatului și, de fapt, Alcaz Elena are un comportament mai violent, ce se confirmă prin hotărârea din 24.04.2019, prin care Alcaz Elena a fost sancționată contravențional conform art. 78¹ Cod contravențional, tot în privința ei fiind emisă ordonanță de protecție pe un termen de 3 luni, mai existând încă o hotărâre privind aplicarea art. 78 Cod contravențional, deoarece a fost stabilit că anume Alcaz Elena este victima violenței fizice, ea fiind cea care, în urma manifestărilor violente, a suferit leziuni corporale care au fost calificate ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, solicitarea privind achitarea inculpatului este neîntemeiată, deoarece prin probele administrate a fost confirmată, pe deplin și fără ambiguități, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, careva temeuri de achitarea inculpatului nefiind constatate

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond argumentat a reținut prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

5. Inculpatul declară recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

Recurentul invocă că toate probele puse la baza sentinței de condamnare sunt indirecte, deoarece martorii au confirmat parțial declarațiile părții vătămate, iar prin raportul de expertiză doar au fost stabilite vătămarile corporale constatate la Alcaz Elena și nu faptul că anume el i-a provocat aceste vătămări.

Totodată, instanța de fond trebuia să excludă din rechizitoriu fraza „*sistematic aplică violență fizică și psihică asupra soției Alcaz Elena, care se manifestă prin diverse lovituri peste suprafața corpului și violență psihică, manifestată prin injurii și tratament degradant*”, or, aceste acțiuni poartă un caracter neclar, abstract și nu au fost demonstrate prin probe.

Dimpotrivă, a prezentat probe că era nevoit tot timpul să se apere de agresiunea fostei soții, care iniția certurile și bătaia. Or, din cauza agresiunii din partea părții vătămate, inculpatul a fost nevoit să se adreseze la organele de poliție și judiciare, pe 29.08.2019 fiind emisă ordonanța de protecție pe un termen de 3 luni, cu aplicarea măsurilor de protecție în privința sa, împotriva comportamentul neadecvat al părții vătămate.

La 14.04.2019, Alcaz Elena a fost sancționată în baza art. 78¹ Cod contravențional la 40 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 01.12.2020 a fost sancționată pe art. 78¹ Cod contravențional la 50 ore muncă neremunerată, probe ce dovedesc cu certitudine că agresorul din familie este partea vătămată.

Organul de urmărire penală și instanța de fond urmau să stabilească, că el doar s-a apărut, prinzându-i mâna părții vătămate cu antebrațul mâinii drepte, nepermițându-i să ia documentul din buzunarul hainei. Or, prin acțiunile sale, nu a avut intenția de a-i provoca careva durere părții vătămate, deoarece nu a lovit-o, nu i-a răsucit mâna, după cum a indicat aceasta.

Faptul că nu este violent și că nu a aplicat violență asupra soției a fost confirmat și de martorul Curmei Maria, care a declarat că Alcaz Elena nu i-a comunicat despre conflictele de familie și că ultima i-a comunicat că s-au certat și a căzut peste bicicletă, că s-au împins peste bicicletă, dar nu cunoaște cine pe cine. Și martorul Sinica Natalia, sora părții vătămate, a indicat că în ultimii ani, a văzut certuri între ei, dar nu a văzut aplicarea violenței, iar cele declarate în instanța de judecată le cunoaște din spusele părții vătămate.

Instanțele urmau să aprecieze obiectiv și critic aceste declarații, însă le-a tratat în favoarea părții vătămate, dând dovadă de parțialitate, neluând în considerație că acești martori sunt cointeresați, Curmei Maria fiind angajatorul părții vătămate, iar Sinica Natalia este sora ultimei.

Mai mult, incorect au fost apreciate și declarațiile martorilor Grubii Boris și Grinciuc Vitalie că Alcaz Elena în ultimii ani nu s-a plâns că a avut conflicte cu aplicarea violenței, că ea este agresivă și nu inculpatul.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Alcaz Elena, martorilor Curmei Maria, Sinica Natalia, Rusu Natalia, Grubii Elena, Grubii Boris și Grinciuc Vitalie, raportul de expertiză judiciară nr. 201924D0060 din 05.04.2019 conform căruia Alcaz Elena a primit leziuni corporale sub formă de plaga de la degetul V mâinii drepte și fractura unghiei la rădăcină, ce a fost cauzată în rezultatul acțiunii unor obiecte dure contondente, care puteau fi degetele de la mâini în timpul unei răsuciri care, se califică la vătămare corporale ușoară, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Deci, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Alcaz Dumitru XXXXX, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 05 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico